

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117212803
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117212803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Daniel Ilavský a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobkyne: T. O., nar. XX.XX.XXXX, adresa P. B., P., O. XXX/XX, zastúpenej splnomocnencom: In Medias Res, s.r.o., so sídlom Trnava, Sladovnícka 13, IČO: 36 863 351, proti žalovaným: 1. X. V., nar. XX.X.XXXX, adresa K., P. XXXX/X, 2. F. F., nar. X.X.XXXX, adresa A. XXX, obaja žalovaní zastúpení splnomocnencom: HARŠÁNY advokáti, s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 31/15, IČO: 50 481 355, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaných 1. a 2. proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 11C/45/2017-148 zo dňa 11.1.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1. a 2. povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe v plnom rozsahu a vo výrokovej časti rozhodol nasledovne:

„I. Podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaných v 1. a 2. rade k nehnuteľnostiam evidovaným Okresným úradom K. - katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie O. H. ako - pozemok - parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parcelné číslo 714/17 o výmere 2746 m², orná pôda a - pozemok - parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parcelné číslo 714/117 o výmere 23 m², orná pôda sa zrušuje.

II. Nehnuteľnosti evidované Okresným úradom K. - katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie O. H. ako - pozemok - parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parcelné číslo 714/17 o výmere 2746 m², orná pôda a - pozemok - parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parcelné číslo 714/117 o výmere 23 m², orná pôda sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalobkyne. III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť ako náhradu za spoluvlastnícke podiely žalovanému v 1. rade sumu 1.211,44 eura a žalovanej v 2. rade sumu 346,13 eura, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100% trov konania.“

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav: Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie O. H. vyplýva, že ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností - pozemok parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parc. č. 714/17 o výmere 2.746 m² orná pôda a pozemok parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parc. č. 714/117 o výmere 23 m² orná pôda (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“) sú vedení žalobkyňa a žalovaní 1. a 2., a to žalobkyňa

so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7/16-in, žalovaný 1. so spoluvlastníckym podielom 7/16-in a žalovaná 2. so spoluvlastníckym podielom 1/8-ina. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 3.11.2016 vyplýva, že ňou žalovaný 1. ako predávajúci predával spoluvlastnícky podiel 7/16-in na predmetných nehnuteľnostiach kupujúcemu D. B. za kúpnu cenu 1.212,- Eur. Z Nájomnej zmluvy zo dňa 3.11.2016 a zo dňa 19.12.2016 vyplýva, že nimi žalovaní 1. a 2. ako prenajímatelia prenajímajú svoje spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti v k.ú. O. H. - pozemok parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu parc. č. 714/17 o výmere 2.746 m² orná pôda, na dobu určitú od 3.11.2016 do 31.10.2046, s výškou ročného nájomného pre žalovaného 1. 9,70 Eur a pre žalovanú 2. 3,- Eur, pričom nájomca D. B. bude uvedenú nehnuteľnosť užívať na poľnohospodárske účely, pestovanie vinohradu, pri prevádzkovaní svojho podniku. Z listu „Žiadosť o povolenie jednoduchých pozemkových úprav“ zo dňa 28.9.2017 vyplýva, že ním D. B. žiada Okresný úrad K. - pozemkový a lesný odbor o povolenie jednoduchých pozemkových úprav v katastri O. H. v rozsahu podľa priloženej grafickej prílohy, pričom táto žiadosť bola Okresnému úradu K. doručená dňa 12.10.2017.

3. V odôvodnení preskúmaného rozsudku súd prvej inštancie zdôvodnil aj nevykonanie dôkazov navrhnutých stranami a to listinných dôkazov predložených žalovanými na pojednávaní dňa 14.12.2017 (fotokópia časti územného plánu, legenda a kópia katastrálnej mapy), nakoľko išlo o listinné dôkazy predložené po uplynutí lehoty danej v zmysle sudcovskej koncentrácie konania. Súd poukázal na ustanovenie § 153 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesnej obrany včas, pričom tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Okrem toho, že žalovaní mali možnosť už v rámci písomných vyjadrení predložiť uvedené listinné dôkazy, súd v závere pojednávania dňa 17.10.2017 strany sporu poučil o tom, že majú lehotu 20 dní, aby predložili súdu podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označili alebo predložili dôkazy na ich preukázanie, s tým, že na neskôr uvedené skutkové tvrdenia a označené alebo predložené dôkazy súd nemusí prihliadať. V uvedenej lehote bolo súdu doručené iba vyjadrenie žalobkyne, pričom žalovaní vyjadrenie v lehote ani neskôr súdu nedoručili, dôkazy nepredložili ani neoznačili. Žalovaným pritom preukázateľne nič nebránilo uvedené listinné dôkazy predložiť skôr, ak by konali starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd potom podľa § 153 ods. 2 CSP neprihliadol na listinné dôkazy predložené žalovanými po uplynutí im poskytnutej lehoty, nakoľko neboli predložené včas. Z rovnakého dôvodu súd neprihliadol na návrh na doplnenie dokazovania urobený žalovanými na poslednom pojednávaní, a síce predložením originálu zmeny územného plánu, nakoľko by zároveň išlo o predlžovanie konania. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi vyžiadanými z Okresného úradu v K. - odboru katastrálneho na návrh žalobkyne, a síce oznámením Okresného úradu K. - katastrálny odbor zo dňa 23.10.2017, späťvzatím návrhu, návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra, kúpnu zmluvou, rozhodnutím, výpisom z LV č. XXXX zo dňa 13.12.2017. Súd vykonal dokazovanie tiež výsluchom žalobkyne. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom žalovaných 1. a 2., nakoľko sa nedostavili na pojednávanie dňa 14.12.2017 (hoci dokazovanie svojim výsluchom sami navrhli), pričom na poslednom pojednávaní vykonanie ich výsluchu po poučení podľa § 154 CSP ďalej nežiadali, keď zároveň žalobkyňa od vykonania tohto dôkazu upustila. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka D. B., nakoľko žalovaní nezabezpečili jeho prítomnosť na pojednávaní dňa 14.12.2017, pričom rovnako na poslednom pojednávaní vykonanie jeho výsluchu po poučení podľa § 154 CSP ďalej nežiadali.

4. Na zistený skutkový stav potom súd aplikoval čl. 8, čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 17, ust. § 137 písm. b), § 149, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2, § 153 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), § 137 ods. 1, § 141 ods. 1 a 2, § 142 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 21 ods. 1, § 23 ods. 1, 2 a 7, § 24 ods. 3 zák. č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom.

5. Skonštatoval, že v konaní nebolo sporným, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k.ú. O. H., a to žalobkyňa v podiele 7/16-in, žalovaný 1. v podiele 7/16-in a žalovaná 2. v podiele 1/8-ina, resp. 2/16-iny. Nebolo tiež sporným, že v súčasnosti žiaden zo spoluvlastníkov nehnuteľnosti neužíva. Žalobkyňa deklarovala svoj záujem nehnuteľnosti užívať, pričom žalovaní nemajú záujem nehnuteľnosti osobne užívať, čo bolo preukázané nimi predloženými nájomnými zmluvami, ktorými prenechali svoje spoluvlastnícke podiely na užívanie nájomcovi.

6. Súd mal za preukázané, že predmetné pozemky, ku ktorým zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva sa žalobkyňa domáha, sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaných. Pri zrušení spoluvlastníctva súdom ide o jeho zrušenie konštitutívnym rozhodnutím, pričom spoluvlastníka nemožno zásadne nútiť, aby proti svojej vôli zotrval v spoluvlastníckom vzťahu. Tento spôsob zrušenia spoluvlastníctva sa uskutoční najmä vtedy, keď sa iné spôsoby jeho zrušenia, prevodom spoluvlastníckeho podielu (§ 140 OZ) alebo dohodou spoluvlastníkov (§ 141 OZ) nedajú zrealizovať preto, že nie je možné dosiahnuť súhlasné prejavy vôle. Vzhľadom na skutočnosť, že nebola možná dohoda o zrušení spoluvlastníctva k spoločným nehnuteľnostiam a vykonanie vyporiadania, nakoľko postoj strán sporu bol rozdielny, bolo dôvodné žiadať o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súdnou cestou.

7. Žalovaní 1. a 2. vo svojom vyjadrení k žalobe so zrušením podielového spoluvlastníctva vyjadrili súhlas, s tým, že nesúhlasili s navrhnutým spôsobom vyporiadania, ale navrhli, aby boli pozemky prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1. V rozpore s tým potom na pojednávaní dňa 17.10.2017 žiadali žalobu zamietnuť a podielové spoluvlastníctvo nezrušiť z dôvodu osobitného zreteľa podľa § 142 ods. 2 OZ, ktorý dôvod vidia v začatých pozemkových úpravách.

8. Súd prvej inštancie skonštatoval, že Občiansky zákonník v ustanovení § 142 ods. 2 upravuje možnosť nezrušiť a nevyporiadať spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa musia spočívať v okolnostiach takej povahy, že pri nich záujem žalovaných ponechať spoluvlastnícke vzťahy nezmenené sa v porovnaní so záujmom žalobkyne zrušiť podielové spoluvlastníctvo ukáže ako významnejší. Občiansky zákonník neuvádza konkrétne, čo je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, ale je úlohou súdu, aby ich vyvodil z výsledkov vykonaného dokazovania a zhodnotil, či je vzhľadom na ich závažnosť potrebné zamietnutím žaloby poskytnúť právnu ochranu niektorému zo spoluvlastníkov tým, že sa spoluvlastníctvo k spoločnej veci nezruší.

9. V konaní žalovaní žiadali na prvom pojednávaní nezrušiť a nevyporiadať podielové spoluvlastníctvo s poukazom na začaté pozemkové úpravy ako dôvod hodný osobitného zreteľa. Predovšetkým súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že v písomnom vyjadrení k žalobe žalovaní so zrušením a vyporiadanim spoluvlastníctva súhlasili, pričom zmenu ich postoja ničím bližšie neobjasnili. Takýto dôvod však súd ani nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, keďže žaloba bola žalovaným doručená v máji 2017 a žiadosť o povolenie jednoduchých pozemkových úprav bola Okresnému úradu K. doručená až dňa 12.10.2017, pár dní pred termínom pojednávania dňa 17.10.2017. Uvedené je potom možné považovať len za účelové konanie zo strany žalovaných v spojení s nájomcom D. B., čo zároveň vylučuje možnosť posúdiť túto skutočnosť ako dôvod hodný osobitného zreteľa. K nájomným zmluvám uzavretým medzi žalovanými ako prenajímateľmi a nájomcom D. B. súd dodal, že sa javí ako pravdivé tvrdenie žalobkyne, že uvedené nájomné zmluvy boli antidatované, nakoľko postráda logiku prenájmu pozemku na 30 rokov žalovaným 1. dňa 03.11.2016 a následne podpísanie kúpnej zmluvy dňa 03.11.2016, príp. 04.11.2016 (osvedčený podpis), s jej doručením na kataster dňa 07.11.2016. S poukazom na uvedené súd považuje nájomné zmluvy za uzavreté účelovo, v nadväznosti na domáhanie sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva zo strany žalobkyne, pričom by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, aby na ne súd prihliadal ako na dôvod hodný osobitného zreteľa. Navyše, súd poukázal na to, že dôvod hodný osobitného zreteľa musí existovať na strane žalovaných a nie na strane tretej osoby. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie NS SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo/84/2009 zo dňa 30.11.2010.

10. V prejednávanej veci prvoinštančný súd na strane žalovaných žiaden z dôvodov hodných osobitného zreteľa nezistil, ani taký nebol tvrdý. Naopak, v prípade zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva v zmysle návrhu žalobkyne bude žalovanému 1. vyplatená suma vyrovnacieho podielu 1.211,44 Eur a žalovanej 2. 346,13 Eur. S poukazom na nájomné zmluvy predložené žalovanými a s poukazom na dobu nájmu 30 rokov a výšku ročného nájomného 9,70 Eur u žalovaného 1. a 3,- Eur u žalovanej 2. by celkové nájomné za obdobie trvania nájmu pozemku parc. č. 714/17 predstavovalo u žalovaného sumu 291,- Eur a u žalovanej sumu 90,- Eur. S poukazom na uvedené potom je možné jednoznačne konštatovať, že zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je pre žalovaných v 1. a 2. rade výhodnejšie ako zotrvanie v ňom. Ak je pre niekoho výhodnejšie nezrušenie a zachovanie podielového spoluvlastníctva, je to osoba nájomcu D. B. ktorého záujmy sú však pre toto konanie irelevantné, keď súd prihliada na záujmy jednotlivých spoluvlastníkov a nie tretích osôb. S poukazom na

všetko uvedené nemal súd za preukázaný žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa na strane žalovaných, ktorý by odôvodňoval postup súdu podľa § 142 ods. 2 OZ.

11. Keďže súd prvej inštancie nezistil žiaden dôvod pre zamietnutie žaloby v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 OZ, považoval žiadosť žalobkyne o zrušenie podielového spoluvlastníctva za dôvodnú a zrušil vo výroku I. podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným pozemkom.

12. Následne súd prvej inštancie uviedol, že podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OZ je prvým spôsobom vyporiadania spoluvlastníctva reálna delba veci medzi spoluvlastníkmi. Predmetné pozemky sú v extraviláne, mimo zastavaného územia obce, ktoré skutkové tvrdenie uvedené v žalobe žalovaní v písomnom vyjadrení, ani na pojednávaní, nepopreli, a preto sa považuje za nesporné. Ak aj na pojednávaní dňa 14.12.2017 žalovaní uviedli, že pozemky sú reálne deliteľné, a v ďalšom konaní by sa pokúsili o reálne rozdelenie pozemkov, uvedené skutkové tvrdenie jednak ničím nezodôvodnili a zároveň nebolo urobené včas s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania použitú na pojednávaní dňa 17.10.2017, a preto na neho súd podľa § 153 ods. 2 CSP neprihliadol.

13. Súd mal za to, že reálna delba predmetných poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa mimo zastavaného územia obce je obmedzená právnou úpravou obsiahnutou v zákone č. 180/1995 Z.z., keď podľa jeho ustanovenia § 23 ods. 1 nemôže na základe rozhodnutia súdu o vyporiadanií spoluvlastníctva vzniknúť rozdelením predmetných pozemkov pozemok menší ako 2 000 m². Nakoľko v prípade reálneho rozdelenia pozemkov podľa veľkosti podielov strán sporu by vyčlenené časti pozemkov nedosahovali výmeru 2000 m², reálna delba týchto pozemkov je zákonom vylúčená. Účelom zákona č. 180/1995 Z.z. vo všeobecnosti je zamedzenie drobenia poľnohospodárskych a lesných pozemkov, aby tak bola zabezpečená funkčnosť poľnohospodárskej a lesnej výroby, preto v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. dochádza k obmedzeniu nielen vlastníkov takýchto pozemkov v podobe obmedzenia ich zmluvnej voľnosti v rámci ich právnych úkonov, ale aj k obmedzeniu súdu v spôsobe rozhodnutia, či už v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, alebo v konaní o dedičstve. Právna úprava v ustanovení § 24 ods. 3 zák. č. 180/1995 Z.z. vymenúva výnimky, kedy sa ustanovenia § 22 a § 23 nepoužijú. V konaní nebol žalovanými preukázaný žiaden z dôvodov uvedených vo vyššie citovanom ustanovení § 24 ods. 3, pre ktorý by súd zákaz drobenia nebol povinný aplikovať.

14. Pokiaľ ide o spôsob vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva, reálna delba nebola vzhľadom na zákaz drobenia predmetných pozemkov dobre možná, preto súd prišiel k zisťovaniu, či je možné prikázať nehnuteľnosti za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom. Žalobkyňa v žalobe žiadala prikázať nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva, s tým, že má záujem nehnuteľnosti spolu so svojim synom užívať. Žalovaní pre prípad, že súd podielové spoluvlastníctvo zruší, žiadali, aby boli nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1.

15. Súd pritom pri úvahe, komu zo spoluvlastníkov prikáže vec za primeranú náhradu, neberie na zreteľ samostatne iba niektoré z hľadísk výslovne uvedených v § 142 ods. 1 OZ, ale vždy komplexne celý široký súbor relevantných skutočností, ktorý nie je vyčerpaný iba hľadáskami priamo vymenovanými v tomto ustanovení zákona (R 37/2012 - uznesenie NSSR sp.zn. 1Cdo/33/2010 zo dňa 28.9.2011). Uviedol, že kritérium účelného využitia veci sa uplatní najmä pri rovnosti spoluvlastníckych podielov sporových strán, ako je tomu v tu prejednávanvej veci, keď žalobkyňa aj žalovaný 1. vlastní podiel každý o veľkosti 7/16-in. Pokiaľ ide o poukazovanie žalovaných na to, že ich spoluvlastnícke podiely spolu predstavujú 9/16-in vzhľadom k celku, súd má za to, že uvedené je bez významu, keďže žalovaná 1. nežiadala prikázať nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva. V prejednávanvej veci je potom potrebné prihliadať na veľkosť spoluvlastníckych podielov u každého spoluvlastníka zvlášť a vychádzať z toho, že pozícia žalobkyne a žalovaného 1. je z hľadiska veľkosti ich podielov porovnateľná. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 1. po nadobudnutí svojho spoluvlastníckeho podielu dňa 8.8.2016 mal záujem na jeho odpredaji kupujúcemu D. B., keď dňa 7.11.2016 podal návrh na vklad kúpnej zmluvy na Okresný úrad K.. Hoci uvedený návrh na vklad bol následne vzatý späť, stalo sa tak len z dôvodu, že pri scudzovaní spoluvlastníckeho podielu došlo k porušeniu predkupného práva žalobkyne a žalobkyňa sa svojich práv mienila domáhať súdnou cestou. Zároveň nezaujem žalovaných o užívanie pozemkov preukazujú aj uzavreté nájomné zmluvy s nájomcom D. B. na dobu 30 rokov. Z uvedeného mal súd za preukázané, že žalovaní nemajú záujem nehnuteľnosti užívať. Naproti tomu žalobkyňa deklarovala záujem nehnuteľnosti užívať aj spolu s rodinnými príslušníkmi. Hoci žalovaní spochybňovali skutočný

záujem žalobkyne predmetné nehnuteľnosti užívať, súd mal za to, že tento jej záujem bol preukázaný listinnými dôkazmi, a síce listami zo dňa 25.9.2007 (č.l. 38) a 20.10.2008 (č.l. 43), kde žalobkyňa vyjadruje zámer vysadiť na pozemku parc.č. 714/17 ovocné stromy. Pričom aj z iných žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplýva záujem žalobkyne užívať predmetné nehnuteľnosti, a to nielen v súčasnosti (listy zo dňa 22.2.2016 na č.l. 7, zo dňa 18.4.2017 na č.l. 10, zo dňa 21.4.2017 na č.l. 12), ale aj v minulosti (listy zo dňa 28.9.2007 na č.l. 39, zo dňa 25.2.2008 na č.l. 41). Zámer žalobkyne skultivovať pozemok a tento užívať potvrdzuje aj písomná výpoveď svedka F. O. zo dňa 15.10.2017 (č.l. 81), ktorého výpoveď nebola protistranou spochybnená, keď samotná skutočnosť, že ide o syna žalobkyne nie je spôsobilá spochybniť jeho hodnovernosť (viď napr. nález Ústavného súdu SR z 9. júna 2015, sp. zn. III. ÚS 276/2014-29). Žalobkyňa v konaní dostatočne preukázala, že jej záujem užívať predmetné nehnuteľnosti je dlhodobý a skutočný, pričom ňou predložené dôkazy o tom ani neboli protistranou spochybnené.

16. K otázke, či by nehnuteľnosti boli účelnejšie využité pri ich užívaní žalobkyňou alebo pri ich užívaní treťou osobou (D. B.), ktorá osoba by v prípade prikázania nehnuteľností žalovanému 1. predmetné nehnuteľnosti (resp. minimálne parcelu č. 714/17) s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou užívala, súd prvej inštancie uvádzal, že pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva má prednosť záujem samotného podielového spoluvlastníka pred záujmom tretej osoby. Právo nehnuteľnosti užívať (ius utendi) je obsahom vlastníckeho práva, vyplýva zo samotného vlastníctva veci, a preto je dané predovšetkým spoluvlastníkovi a nie tretej osobe, ktorá môže mať užívateľské oprávnenie iba odvodené od vlastníka. Súd má za to, že žalobkyňa v konaní preukázala, že v prípade prikázania nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva je schopná nehnuteľnosti účelne využiť, a to aj s poukazom na rekultiváciu pozemku v k.ú. Z., čo preukázala fotografiami (č.l. 83-88), s tým, že jej skutkové tvrdenia ohľadom rekultivácie pozemku v k.ú. Z. neboli protistranou popreté. V prípade, že by nehnuteľnosti účelne využíval niektorý zo spoluvlastníkov (tu žalobkyňa), je potrebné ho uprednostniť pred účelným využitím nehnuteľností treťou osobou. Súd pritom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 548/2015 zo dňa 31.3.2016, kde dovolací súd uviedol, že „z hľadiska § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka majú primárny význam záujmy samotných účastníkov daného právneho vzťahu, lebo bezprostredne ich právneho postavenia sa týka konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva“.

17. Nakoľko teda reálne rozdelenie nehnuteľností nebolo dobre možné, prvoinštančný súd pristúpil k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva prikázanimí vecí do výlučného vlastníctva jedného zo spoluvlastníkov. Vzal pritom na zreteľ, že žalovaní nemali záujem o osobné užívanie nehnuteľností, keď žalobkyňa preukázateľne o užívanie nehnuteľností prejavovala záujem a zároveň tieto hodlá spolu s rodinnými príslušníkmi užívať, pričom chce zároveň zachovať nehnuteľnosti v užívaní ich rodiny za účelom naplnenia vôle právnych predchodcov.

18. Pokiaľ ide o návrh na doplnenie dokazovania urobený žalovanými na poslednom pojednávaní, a síce doplniť dokazovanie predložením originálu zmeny územného plánu, súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaní neuviedli žiadne skutkové tvrdenie, ktoré by daný dôkaz mal preukazovať. Zároveň na to, že súd vychádza zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku, keď do vyhlásenia dokazovania za skončené išlo v prípade predmetných pozemkov o poľnohospodárske pozemky mimo zastavaného územia obce, využiteľné iba na poľnohospodárske účely, čomu nasvedčuje aj účel prenájmu pozemku parc.č. 714/17 a nízka cena prenájmu v predložených nájomných zmluvách. Zároveň súd poukázal na dobu, na ktorú boli uzavreté uvedené nájomné zmluvy, a síce 30 rokov, ktorá skutočnosť tiež nasvedčuje tomu, že vyžitie pozemkov sa nebude meniť.

19. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov prvoinštančný súd po zrušení podielového spoluvlastníctva strán sporu prikázal vo výroku II. rozsudku predmetné nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne.

20. Pri určení výšky primeranej náhrady za spoluvlastnícke podiely žalovaných súd vychádzal z ceny 1,- Eur za 1 m² pozemku, keď táto bola ako primeraná náhrada preukázaná predovšetkým z kúpnej zmluvy na spoluvlastnícky podiel žalovaného 1., keďže ňou predával spoluvlastnícky podiel 7/16 na pozemkoch o celkovej výmere 2.769 m² (čo predstavuje 1211,44 m²) za kúpnu cenu 1.212,- Eur. Okrem toho súd poukázal na písomné vyjadrenie žalovaných k žalobe, kde uviedli, že cenu 1,- Eur za m² považujú vzhľadom na polohu a možné využitie pozemkov za primeranú a za túto cenu mal žalovaný 1. ponúkať žalobkyňi vyporiadanie v októbri 2016 po tom, ako tieto pozemky nadobudol do vlastníctva. Ak žalovaní

neskôr v konaní spochybňovali primeranosť náhrady 1,- Eur za m², neuviedli inú výšku náhrady, ani ju nepreukázali žiadnym dôkazom.

21. Súd potom určil všeobecnú hodnotu pozemku parc.č. 714/17 vo výške 2.746,- Eur a pozemku parc. č. 714/117 vo výške 23,- Eur, spolu vo výške 2.769,- Eur, t.j. 1,- Eur za 1 m², keď podľa názoru súdu takto určená všeobecná hodnota nehnuteľností zodpovedá polohe nehnuteľností, ich využitiu a situácii na trhu s nehnuteľnosťami s prihliadnutím na skutočne uzavretú kúpnu zmluvu zo strany žalovaného v 1. rade týkajúcu sa predmetných nehnuteľností, preto uvedenú hodnotu považuje súd za primeranú.

22. Vzhľadom na uvedené uložil súd žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému 1. sumu 1.211,44 Eur ako náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel o veľkosti 7/16 na oboch nehnuteľnostiach ((2.769,- Eur : 16) x 7) a žalovanej 2. sumu 346,13 Eur ako náhradu za jej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/8 na oboch nehnuteľnostiach (2.769,- Eur : 8), ktoré sumy zodpovedajú sumám navrhovaným zo strany žalovaných v písomnom vyjadrení k žalobe.

23. Súd prvej inštancie doplnil, že hoci žalobkyňa pôvodne navrhovala náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaného 1. vo výške 685,55 Eur a žalovanej 2. vo výške 195,87 Eur a v nadväznosti na vyjadrenie žalovaných k žalobe navrhla náhradu za spoluvlastnícke podiely u žalovaného 1 vo výške 1.211,44 Eur a u žalovanej 2. vo výške 346,13 Eur, nešlo v zmysle § 140 ods. 3 CSP o zmenu žaloby, o ktorej by bolo potrebné rozhodovať, pretože zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je konaním, v ktorom určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 142 ods. 1 OZ) (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/993/2015 zo dňa 09.03.2016).

24. Vzhľadom na uvedené uložil súd prvej inštancie žalobkyni povinnosť zaplatiť ako náhradu za spoluvlastnícke podiely žalovanému 1. sumu 1.211,44 Eur a žalovanej 2. sumu 346,13 Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 CSP, ktorú lehotu považoval súd za primeranú výške uvedených súm.

25. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, z čoho vyplýva jej úspech v rozsahu 100%. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovaným spoločne a nerozdielne na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku, keď nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na uplatnenie § 257 CSP. Skonštatoval, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 10/2012 zo dňa 26.7.2012.

26. Súd prvej inštancie nadväzne uviedol, že v prejednávanej veci žalobkyňa pôvodne uvádzala náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaného 1. sumu 685,55 Eur a žalovanej 2. sumu 195,87 Eur. V nadväznosti na vyjadrenie žalovaných k žalobe súhlasila žalobkyňa s náhradou za spoluvlastnícke podiely u žalovaného 1. v sume 1.211,44 Eur a u žalovanej 2. v sume 346,13 Eur a na týchto sumách zotrvala. Ak potom súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným nehnuteľnostiam v zmysle návrhu žalobkyne, t.j. ich prikázaním do jej výlučného vlastníctva, a za náhradu, s ktorej výškou v priebehu konania žalobkyňa vyjadrila súhlas a na tejto sume zotrvala, je potrebné uzavrieť, že mala žalobkyňa v konaní úspech v plnom rozsahu, a to s poukazom na závery dovolacieho súdu v obdobnej veci sp.zn. 4 M Cdo 10/2012.

27. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podali prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie obaja žalovaní, ktorým navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s argumentáciou, že ak by súd vykonal navrhované dokazovanie, dospel by k takým skutkovým zisteniam, ktoré by ho doviedli k inému právnomu záveru, a teda aj k inému rozhodnutiu vo veci.

28. Odvolatelia predovšetkým namietali, že súd prvej inštancie s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 CSP neprihliadol na prostriedky procesnej obrany predložené na pojednávaní dňa 14.12.2017, na listinný dôkaz fotokópiu územného plánu obce O. H., z ktorého má byť zrejmé, že dotknuté pozemky sú čiastočne určené na zastavanie. Takéto určenie charakteru pozemku podľa § 24 ods. 3 písm. a) zák. č. 180/1995 Zb. nebráni ich reálnemu rozdeleniu, teda nevzťahuje sa na takýto pozemok

zákaz drobenia podľa § 22 a § 23 uvedeného zákona. Podľa § 142 ods. 1 OZ pritom prednostným spôsobom je vyporiadanie reálnym rozdelením. Odvolatelia sú názoru, že vzhľadom na intenzitu zásahu do ich vlastníckeho práva mal súd na takto i keď oneskorene použitý prostriedok procesnej obrany prihliadnuť. Z rovnakého dôvodu mal súd tiež vykonať navrhnutý dôkaz - vyžiadať z Okresného (zrejme Obecného) úradu O. H. originál územného plánu obce na preukázanie určenia charakteru pozemku a jeho deliteľnosti. Určenie charakteru pozemku v súlade s územným plánom obce má význam aj pre otázku výšky náhrady, pričom náhradu vo výške 1,- Eur za m² odvolatelia považujú za neprimeranú najmä s prihliadnutím na ich polohu, budúce možné využitie, keď hodnota stavebného pozemku v danej lokalite niekoľkonásobne prevyšuje súdom priznanú náhradu. Odvolatelia tiež namietali, že súd taktiež neprihliadal na námietku žalovaných, že dotknuté pozemky sú predmetom začatého konania o jednoduchých pozemkových úpravách podľa § 8c zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách... Výsledkom takéhoto konania bude nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov a nové rozdelenie pozemkov. Súd otázku tohto konania neskúmal a obmedzil sa na konštatovanie, že toto konanie považuje za účelové.

29. Žalobkyňa odvolací návrh nepodala. K odvolaniu žalovaných predložila prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne a žalobkyni priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa nej odôvodnenie odvolania je účelové a zavádzajúce a jeho cieľom je len nelogicky oddialiť výkon predmetného súdneho rozhodnutia. Zdôraznila, že žalovaní od počiatku vystupovali v konaní zmätočne a bez reálneho záujmu na riadnom a zákonom vyporiadaní vzťahov medzi stranami. Už v ich prvotnom vyjadrení je uvedené, že žiadajú, aby bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo a nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1., pričom vyjadrenie neobsahuje záujem alebo spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením. Navyše žalovaní až do skončenia dokazovania pred súdom prvej inštancie nepredložili žiaden relevantný dôkaz, ktorý by opodstatňoval aspoň úvahu súdu pri jeho rozhodovaní týmto smerom. Dokumentácia žalovaných v rovine existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa v spojitosti s ich úvahou, že pokiaľ ide o charakter pozemku, je vraj reálne deliteľný, tak bola a zostáva objektívne nepreukázaná a ničím smerodajne nepodložená.

30. K prvej časti odvolania, žalobkyňa uviedla, že dôkaz - fotokópia územného plánu obce O. H. je pre toto konanie bezpredmetný a nadbytočný, pretože pre rozhodnutie súdu je dôležitý skutkový stav ku dňu rozhodovania súdu. Navyše žalovaní dôveryhodne súdu nepreukázali skutočný záujem o užívanie týchto nehnuteľností, práve naopak svoj nezáujem, keď prenechali nehnuteľnosti do užívania v prospech tretej osoby prostredníctvom dlhodobého nájomného vzťahu. V ďalšej časti odvolania žalobkyňa uviedla, že súd nemal a správne nevykonal účelovo navrhnutý dôkaz pred skončením dokazovania a to originálom územného plánu obce O. H.. V prvom rade sa jedná o totožný dôkaz aký žalovaní predložili na pojednávaní vo forme fotokópie a ktorý súd správne nepripustil, ďalej je objektívne zrejmé, že žalovaní mali dostatok času na zabezpečenie predmetného dôkazu, pričom argument ohľadne PN starostu označila za absurdný. V ďalšom žalobkyňa poukázala na to, že boli to právne žalovaní, ktorí vo svojom vyjadrení k žalobe navrhli uvedenú sumu 1,- Eur za m² pre prípad, že by nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1, pričom túto sumu žalovaní označili za primeranú a objektívnu. V prípade, že žalovaní nesúhlasili s takouto sumou, mali možnosť dokazovanie (odborné ocenenie nehnuteľností) súdu navrhnúť, k čomu nedošlo. K námietke v odvolaní o prebiehajúcim konaní o jednoduchých pozemkových úpravách žalobkyňa uviedla, že v konaní bola predložená len bližšie nezdôvodnená žiadosť D. B., ktorý nie je stranou v konaní, spoločne s nečitateľnými kópiami katastrálnej mapy, na základe ktorých žalovaní predpovedajú, že výsledkom tohto konania bude nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov a nové rozdelenie pozemkov. Táto úvaha žalovaných nie je ničím podložená.

31. Žalobkyňa uzavrela, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne v merite ako aj ohľadne bezpredmetnosti navrhovaného dôkazu, pričom vec dôkladne a presvedčivo právne posúdil. Doplnila, že počas celého konania žalovaní nedôvodne účelovo a neopodstatnene spočiatku uplatňovali svoj nárok voči žalobkyni v opačnom garde a neskôr vznášali námietky nespôsobilé skutkovo i právne rozporovať vecné a podložené argumenty žalobkyne, pričom tak objektívne neuniesli dôkazné bremeno a nemožno ich nečinnosť a pasívny prístup k meritu veci dávať aktuálne za vinu príslušnému súdu, ktorý celú vec dôsledne a objektívne, v kontexte vykonaného dokazovania, príslušnej zákonnej úpravy, spravdливо

posúdil a následne rozhodol. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil a priznal jej právo na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Vyjadrenie k odvolaniu predložila aj samotná žalobkyňa, pričom v prílohe pripojila svoj list zo dňa 5.2.2018, ktorým žiadala Okresný úrad K. o prerušenie konania o jednoduchých pozemkových úpravách s odôvodnením, že prebieha súdne konanie. Pripojila tiež LV č. XXXX, ako aj odpoveď Okresného úradu K., pozemkový a lesný odbor zo dňa 7.2.2018 k jej žiadosti o prerušenie konania, jednoduchých pozemkových úprav, v ktorom bolo uvedené, že po podaní presného grafického podkladu navrhovaného obvodu k danej žiadosti bude úradom nariadené prípravné konanie, v ktorom sa preveria dôvody a naliehavosť vykonania pozemkových úprav a taktiež zistí záujem vlastníkov v navrhnutom obvode o pozemkové úpravy, až na základe výsledkov z prípravného konania bude možné rozhodnúť o povolení alebo nepovolení jednoduchých pozemkových úprav. Prebiehajúce súdne konania, dedičské konania alebo iné zmeny vlastníckych práv v priebehu celého konania pozemkových úprav sú zohľadňované a konečné rozhodnutia do pozemkových úprav zapracované.

33. Žalobkyňa vo svojom osobnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných, poukázala na to, že v zápisnici z prvého pojednávania dňa 17.10.2017 v uznesení je uvedené, že súd poučil strany, že majú lehotu 20 dní, aby predložili súdu podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označili alebo predložili dôkazy na ich preukázanie s tým, že na neskôr predložené dôkazy súd nemusí prihliadať. Žalovaní do uplynutia lehoty 20 dní súdu nedoručili žiadne dôkazy, ona sama dňa 2.11.2017 na súd doručila doplnenie dokazovania. Chcela poukázať na špekulatívne jednanie žalovaných, teraz je presvedčená, že špekulatívne jedná nájomca pán B., je presvedčená, že tento spor nie je o spoluvlastníkoch, ale o pánovi B.. Žalovaní nemajú záujem o užívanie pozemkov a návrh na malé pozemkové úpravy podaný pánom B. a nie žalovanými, svedčí len o účelovom a špekulatívnom konaní pána B.. Podanie bolo uskutočnené iba päť dní pred konaním prvého pojednávania. V ďalšom odkázala na znenie § 153 ods. 1 a 2 CSP. Uviedla, že indície ju vedú k tomu, že pán B. od svojho spoločníka pána Z., obyvateľa O. H. sa dozvedel o pojednávaní o územnom pláne obce, ktorý bol vyvesený na tabuli od 21.2. a 22.3.2017 a ďalší dodatok od 19.5. do 19.6.2017. Vyžiadať originál územného plánu bolo povinnosťou právneho zástupcu žalovaných. V prípade, že by bola starostka chorá, obecný úrad by bol určite prevádzkyschopný, berie to ako špekulatívnu výhovorku a prenesenie zodpovednosti na iného.

34. Čo sa týka výšky náhrady, je presvedčená o tom, že spoluvlastníci sú už dávno vyplatení a všetko je len pre osobu pána B.. V závere uviedla, že pán B. sa jej poštovým poukazom pokúsil doručiť sumu 9,70 Eur, pravdepodobne nájomné za rok 2017. Ona ale nemá žiadny nájomný vzťah s pánom B., nakoľko zmluvu o nájme nepodpísala. Je toho názoru, že nie ona zasahuje do vlastníckych práv, ale jej je hrubo zasahované do vlastníckych práv špekulatívnym správaním nie spoluvlastníkov, ale nájomcu pána B.. Vzhľadom na to navrhla, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Trnava v plnom rozsahu potvrdil.

35. Ďalšie podania strany v odvolacom konaní do spisu nedoručili.

36. Krajský súd Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektmi - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e) a f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

37. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu aj odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie neprihliadnutím na prostriedky procesnej obrany žalovaných predložené po sudcovskej koncentrácii sa dopustil nesprávneho procesného postupu, ktorým bolo žalovaným znemožnené uskutočňovať im patriace procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k ne/správnym skutkovým zisteniam ohľadne výšky náhrady za spoluvlastnícke podiely, ako aj či správne vo veci meritórne rozhodol napriek začatému konaniu o jednoduchých pozemkových úpravách.

38. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatňovaného nároku, keď zároveň má za to, že pokiaľ súd odmietol vykonať niektoré vymenované dôkazy navrhnuté žalovanými, postupoval plne v súlade s CSP a neporušil tým procesné práva žalovaných, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, keď súd vec aj správne právne posúdil, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na vyčerpávajúce, výstižné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov a to tak procesnoprávnych, ako aj hmotnoprávnych súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom ani v jednom bode odvolania. Keďže prvoinštančný súd sa so všetkými námietkami žalovaných obsiahnutými v odvolaní správne a presvedčivo vysporiadal v odôvodnení preskúmaného rozsudku, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje a na ktoré v podrobnostiach odkazuje, dopĺňa iba nasledovné:

39. Pokiaľ ide o neprihliadnutie na listinný dôkaz fotokópiu územného plánu obce O. H., ako aj nevykonanie žalovanými navrhnutého dôkazu zabezpečenie od Obecného úradu O. H. originálu tohto územného plánu, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie preskúmaného rozsudku v ods. 9, pričom zastáva názor, že súd prvej inštancie správne a plne v súlade s ust. § 153 CSP na tieto prostriedky procesnej obrany neprihliadal, vzhľadom na to, že nimi bola porušená sudcovská koncentrácia konania. Žalovaným bolo totiž na pojednávaní okresného súdu dňa 17.10.2017 uložené v lehote 20 dní (t.j. do 7.11.2017) predložiť skutkové tvrdenia, označiť alebo predložiť dôkazy s poučením, že na neskôr tvrdené alebo predložené súd nemusí prihliadať. Žalovaní sudcovskú koncentráciu ignorovali, predmetný dôkaz a návrh na vykonanie dôkazu nepredložili ani pred nariadeným pojednávaním súdu, ale až priamo na pojednávaní súdu dňa 14.12.2017, na ktorom bolo pojednávanie odročené už iba za účelom vyhlásenia rozsudku. Ako dôvod nedoručenia resp. neoznačenia dôkazu v sudcovskej lehote, právny zástupca žalovaných uviedol iba, že sa mu nepodarilo uvedené listinné dôkazy zabezpečiť skôr, bez bližšieho zdôvodnenia. Postup žalovaných preto nie je dôvod posudzovať ako ospravedliteľný. Za týchto okolností súd konal plne v súlade s procesnou normou, konkrétne s ust. § 153 CSP, nešlo o nesprávny procesný postup súdu a preto odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) aj v spojení s písm. e) CSP neobstojí a nebol naplnený, ak súd na oneskorene predložený dôkaz, ako aj oneskorene predstretý návrh na doplnenie dokazovania, neprihliadol. Odhliadnuc od uvedeného súd prvej inštancie správne poukázal na to, že je povinný vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP), pričom v tomto období podľa výpisu z LV boli dotknuté pozemky zapísané ako poľnohospodárske pozemky mimo zastavaného územia obce využiteľné iba na poľnohospodárske účely a nie ako stavebné pozemky.

40. Otázkou výšky náhrady, ktorú odvolatelia taktiež spochybňujú súd prvej inštancie podrobne a správne odôvodnil v ods. 48 až 53 odôvodnenia preskúmaného rozsudku, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožňuje. Žalovaní inú vyššiu cenu náhrady za m² vyporiadavaného pozemku, ničím nepreukázali a ani dôkazy na jej preukázanie nenavrhl. Súd prvej inštancie potom správne pri určení všeobecnej hodnoty dotknutých pozemkov vychádzal z podkladov, ktoré mu boli v konaní poskytnuté.

41. Pokiaľ ide o ostatný odvolací dôvod uplatnený žalovanými, že súd neprihliadol na to, že dotknuté pozemky sú predmetom začatého konania o jednoduchých pozemkových úpravách v zmysle § 8c zák. č. 330/1991 Zb., odvolací súd poukazuje na to, že prvoinštančný súd sa s touto námietkou správne vysporiadal v rámci posudzovania ne/existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nezrušenie

a nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva v ods. 34. Ani do rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo ničím preukázané, že predmetné konanie bolo skončené a s akým výsledkom, pričom, ako bolo uvedené vyššie, v zmysle § 217 ods. 1 CSP aj v tejto súvislosti platí, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a k tomuto času na dotknutom LV výsledky konania o pozemkových úpravách premietnuté neboli. Prebiehajúce konanie o jednoduchých pozemkových úpravách nezakladá prekážku pre toto súdne konanie, zmeny vlastníckych práv v priebehu konania o pozemkových úpravách musia byť zohľadňované a konečné súdne rozhodnutia do pozemkových úprav zapracované.

42. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, potom odvolací súd po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov uplatnených žalovanými, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo všetkých výrokoch vecne správny, včítane závislého, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého výroku o náhrade trov konania, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

43. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

44. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. V tomto odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa a preto podľa cit. ust. žalobkyni vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešným žalovaným. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1 a 2 povinným spoločne a nerozdielne (§ 511 OZ) v plnom rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).